

Zamyslenia na týždeň po 10. nedeli po Svätej Trojici

Nedeľa 31. júla 2016 – 10. nedeľa po Svätej Trojici – Nedeľa pokánia

Text: 2M 19, 1 – 6

¹V treťom mesiaci po vyjdení Izraelcov z Egypta, v ten istý deň prišli na Sinajskú púšť. ²Pohli sa z Refidímu, prišli na Sinajskú púšť a utáborili sa na nej. Izrael sa tam utáboril naproti vrchu. ³Mojžiš však vystúpil k Bohu. Hospodin zavolať na neho z vrchu: Takto povedz domu Jákobovmu a oznám Izraelcom: ⁴Vy sami ste videli, čo som urobil Egyptanom, ako som vás niesol na orľích krídlach a ako som vás priviedol k sebe. ⁵Ak ma budete teraz skutočne poslúchať a zachovávať moju zmluvu, budete mi vlastníctvom medzi všetkými národmi, lebo celá zem je moja. ⁶Vy mi budete kňazským kráľovstvom a svätým národom. Toto sú slová, ktoré máš oznámiť Izraelcom.

Piesne: ES č. 329, 366

Zamyslenie nad Božím slovom:

Dnešná nedeľa má v cirkvi oddávna zvláštne postavenie a poslanie. Nazývame ju Nedeľou pokánia. Je to spomienka na zničenie Jeruzalema Rimanmi. Nejde len o historickú udalosť z dávnej minulosti. Ako to zaznamenáva židovský kňaz, učenec a historik Jozef Flavius, Boh použil Títa a rímske vojsko, aby pokoril pýchu a spupnosť: „*Boh sám vyhnal Židov z hradieb mesta. Lebo čo by zmohli ľudské ruky a stroje proti takým hradbám?*“ Kedysi – aj v mojej mladosti – sme počúvali históriu zničenia Jeruzalema s názvom *Skaza mesta Jeruzalema*. Už slovo „skaza“ je pojmom hrôzy a jej následkov v materiálnej oblasti, no predovšetkým v živote židovského národa. Padlo kráľovstvo, neskôr chrám i celé centrum duchovného života. Duchovný život Božieho ľudu sa nielen „pokazil“, ale i skazil. Skaza hovorí o tom, že to dobré – Bohom dané – človek zničil a premenil na zlo. To je následok hriechu a neposlušnosti, keď Božia добрota a milosť bola ľuďmi, Židmi, premenená na skazu. Zanikla. V Bohom danom kráľovstve sa o to pričínili ľudia, ktorých Hospodin ako svoj národ nazval kňazskou hodnosťou. Božia zmluva a Jeho vôľa boli premenené na neposlušnosť. Nasledovala zatvrdilosť vyvoleného národa. Židia neboli len dietky Abraháma, Izáka a Jáкова. Bol to Boží ľud – nielen zaľúbením Božím, ale aj plnením zmluvy zo Sinaja. To bolo zvláštnym vyznačením – kňazským Hospodinovým kráľovstvom. Stali sa kňazmi vo svojom kráľovstve, vládli si a rozhodovali sami. Vlastné zákazy a príkazy ich zotročili a nasmerovali ku skaze. Vystavaný Jeruzalem sa im stal baštou, Hospodin im prestal byť útočiskom, hoci poznali Jeho moc i slávu. Obraz i dosah skazy Jeruzalema je pre nás apelom: „*Vráťme sa k Hospodinovi, nášmu Spasiteľovi. Zmeňme myslenie – čiňme pokánie.*“

História pádu Jeruzalema je pre nás aj dnes výzvou k návratu do Božej blízkosti. Neprehliadnime skutočnosť, že i dnes nás Boh volá k sebe, chce nám byť pomocou. Vrátiť sa k dobrému nie je hanbou, ale šťastím. Boh chce mať tento svet ešte s nami. On nám dal život i svetlo života v Ježišovi Kristovi. A my? Máme zostať svetlom a príkladom, vzorom hodným nasledovania. Amen.

Modlitba:

Milosrdný a láskavý náš Bože! Cítíme, že sme v Tvojich rukách a že nás sprevádzaš na ceste nášho života. Tak často sa podobáme nevernému Izraelu, ktorý, opustiac miesto spoločenstva s Tebou, strácal duchovnú bdelosť i svoje poslanie. Prosíme Ťa, ujímaj sa nás i vtedy, keď chabo prijímame Tvoje kráľovstvo, hoci denne ň prosíme. Veď nás svojím Duchom k obráteniu k Tebe, ku každodennému pokániu, aby v osobe nášho Vykupiteľa sme vždy našli svoju pravú Cestu, Pravdu i Život a aby sme Ťa nikdy neprestali velebiť ako nášho Spasiteľa, Vykupiteľa a Posvätiteľa! Amen.

Mgr. Ján Sabanoš, námestný farár v CZ ECAV Mníšek nad Hnilcom (KOS)